

Bogár László: A kecske éve

2014 december 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A kínai horoszkóp szerint a kecske évében született emberek érzékeny és intuitív lények, akik igen komoly teljesítményekre képesek.

Hát, a 2015-ös évben, ami a kecske éve, biztosan nyílik majd alkalmuk csillogtatni ezt a képességüket, mert az

elrejelzések szerint nagy megpróbáltatásoknak, kalandos időknek néznek elébe.

A kínaiak szerint egyébként a legsúlyosabb átok, hogy éljél te izgalmas korban, hisz aki nyugalmat, kényelmet, biztonságot akar, az inkább az „unalmas” időket kell hogy keresse, és 2015 egészen bizonyosan nem lesz unalmas.

Az Economist elemzése szerint az elmúlt évszázadban a kecske jegyében álló évek módfelett izgalmasak voltak, gazdasági hatásuk pedig többnyire negatív vagy nagyon negatív volt, sőt összességében a legrosszabb gazdasági teljesítményt éppen ezek az évek adják. (A legjobb évek egyébként a nyúl évei.) Különösen figyelemre méltó, hogy a nagy társadalmi drámák történelmi „előterét” testesítik meg a kecske évei, hisz amikor 1920, 1944, 1956, 1968, 1980, 1992, 2004 februárjában véget érnek, elég vészjósló fejlemények kezdődnek el. És hát minek tagadjuk, ha ránézünk a világ és a magyarság mai állapotára, van okunk az aggodalomra. Jövőre vagy sikerül lecsillapítani az igen veszélyes válságörvényleéseket, amelyek már most is a létünket fenyegetik, vagy ... és itt egy hosszú, kipontozott rész következik, ahová mindenki a saját elbeszélési módja szerint írhatja be, amit gondol. Én is ezt teszem most.

A világ, amelyben élünk, a közvetítések világa. Vélt vagy valós tudásunk és információink döntő többsége nem saját tapasztalatunkból származik, hanem valamilyen közvetítőn keresztül jut el hozzánk a magát eleve „közvetítőként” megnevező médiából vagy az oktatási rendszerből, amelyben általában nincs visszakerdezés a „hogya mi a tudás, én mondom meg” beállítódás kulturális terrorjával szemben. És az esetek nagy részében esélyünk sincs arra, hogy utánajárjunk, vajon a minket befolyásoló erő elbeszélési módjának van-e, és ha igen, mennyi köze az igazsághoz. És mivel mint mindig, most is egy globális birodalmi véleményhatalom hamis értelmezési ketrecében vergődünk, nagyon nehéz valós képet alkotnunk a minket körülvevő világról. Éppen ezért 2015 kritikus év lesz, mert egy olyan, most meglehetősen frusztrált, „hisztis” globális birodalom fennhatósága alatt élünk, amely nem nagyon viseli el a diktátumaitól való legcsekélyebb eltérést sem.

Az egyre inkább elmélyülő válság súlyosságának lényegét az adja, hogy egymásra torlódnak a globális, a

regionális (közép-európai) és lokális (esetünkben magyar) fejlemények. A rendszerelmélet szerint egyébként akkor beszélhetünk válságról, ha a kérdések, kihívások száma és ereje nagyobb, illetve gyorsabban nő, mint az erre adott/adható válaszoké. Vagyis amikor a rendszerben olyan, egyre súlyosabb, alkalmazkodási feszültség alakul ki, hogy az egymásra torlódó „megoldatlanságok” egy idő után egymást is egyre katasztrofálisabb módon akadályozzák meg a helyzetnek már az értelmezésében is, nemhogy a megoldásában. A megoldatlan vagy esetenként megoldhatatlan problémák egész tömege torlódik tehát össze, és ez csak a feszültséget, a tehetetlen dühöt és indulatot növeli, ami, lássuk be, nem túl jó jel.

Ilyenkor a történet szereplői kölcsönösen egymást vádolják az egyre súlyosabb általános kudarc miatt, ami igen gyorsan elvezethet ahhoz a klasszikus „negatív végösszeg” játszmához”, amelynek hétköznapi neve háború. A hetven évvel ezelőtt megkötött jaltai szerződés egy olyan békerendszer szerkezetét alapozta meg, ami, bár mérhetetlen szenvedést zúdított Kelet- és Közép-Európa népeire, kétségtelenül képes volt az újabb „nagy háború” megakadályozására. Ma ez a békerendszer romokban hever, és nincs már esély a feltámasztására, új egyezségekre van szükség tehát. De a birodalmak általában szívesen hiszik el magukról, hogy létük örökké tart, és az egyszer már megszerzett jogok örök időkre szólnak. Így van ezzel a mai globális birodalom is, amely érthető ingerültséggel utasít vissza minden olyan változást, ami éppen az ő hanyatlásából, birodalmi életfunkcióinak nem teljesítéséből adódik. Az pedig különösen bosszúterjesztő, hogy a saját legsikeresebb projektumaként ünnepezt közép- és kelet-európai „rendszerváltások” veszélyes feszültségeket terhes csúspontjává tették a térséget. Ő továbbra is inkább növelni próbálja a régióból kiszívható erőforrások tömegét úgy, hogy közben minden eddiginél teljesebb engedelmisséget vár itteni csatlósaitól is.

A magyarság számára ez a szövetség már eddig is hatalmas történelmi veszteségeket okozott, így az újabb létrehozása elkerülhetetlennek látszik. Akkor is, ha kétségtelen, hogy mindez rendkívüli kockázatokkal jár. Új szövetségekre van szükség a magyarságon belül, a kelet- és közép-európai sorstárs országok között, és a globális térben a jelenlegi birodalom arroganciáját hozzánk hasonlóan rosszul tűrő országokkal. Az elmúlt fél évezredben két fő veszély leselkedett ránk. Az egyik, hogy „odakozmálunk” a hanyatló, széteső birodalomhoz, és ezért utolsó csatlósként mérnek ránk pusztítóbbnál pusztítóbb csapásokat. A másik, hogy a birodalmak közti „kötéltáncban” elvétett lépéseink nyomán zuhanunk a semmibe. Ez a kettős veszély most is fennáll, és jövőre eldől, hogy az újabb életveszélyek mellett tudunk-e végre jól dönteni.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
